

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Soranerbladet

NR. 2 FEBRUAR 1971 56. ÅRGANG

Fot.: Hagen Hasselbalch

MÅNEDSSKRIFT FOR SORANSK SAMFUND

EMULSION A/S

PALSGAARD

non-ioniske emulgatorer til levnedsmiddelindustrier og tekniske formål

FABRIK OG LABOR
PALSGAARD
JUELSMINDE

SALGSKONTOR
RAADHUSPLADSEN 16
KØBENHAVN V

- det er så dejligt nemt!

**SOLMULD GIVER
GROKRÆFTER
TIL DERES PLANTER**

HASSELFORS

Hasselfors Bruks AB, Sverige
Kontor i Danmark, Bygmarken 8, 3520 Farum

SORANERBLADET

55. ÅRGANG

PALM GREISENS BOGTRYKKERI
KØBENHAVN 1970

Indhold

Større artikler, digte

ANONYM:

Indlæg. Den demokratiske autoritet og modeoprøret («Sic», 22.-4.-1970) 65

ARNHOLTZ, ARTHUR, professor, dr. phil.:

I den gule Sal. Ved 50-årsfesten 6.-6.-1970. (Årgang 1920) 85

Om Menneskelighed. Tale i Kongesalen ved Soransk Samfunds årsfest den 17. oktober 1970 137

BISTRUP, CARL, skovrider, godsejer:

C. F. Harboe (in memoriam) 82

BØGH, NICOLAI, forf., professor:

Sangerhilsen til Sorø den 21. juni 1891. (Digt) 106

CHRISTENSEN, OVE, lektor:

Jens Kraft. Med 1 billede 1

DUE, OSVALD, agronom:

Viggo Lausten. Flensborg-Drenge og Soraneren. Med 1 portræt 25, 41, 57, 73, 89. Jfr. 107

Viggo Lausten. En efterskrift 153

RANVIG, SVEND, lektor:

Den »eensformige« dragt. Med 1 billede 13

Indvielse af Sorø Akademi's Skoles nye stadion 113; billede 146

SCHJÆRFF, POUL, lektor, red.:

Min skoletid. I. Hos Annette, II. Academia Sorana 7, 18, 157

Side

Soraner udgiver Holbergbøger. (A. Kragelund: Holbergs tre Levnedsbreve og Niels Klim) 81

Kirkejubilæum og helgenmesse. Referat og betragtninger.

(St. Bendts kirke – Knud Lavards skrinlæggelse, 800 år) 95

En nationalkatastrofe (Ingemanns Guldhorn stjålet) 97

Dronning Dagmars dreng (Statue afsløret) 98; billede 115

Sorø Akademi's Crickethold til kamp i Odense 27.-9.-1903. Gruppébillede. Tekst af Kai Thrane og red. 49

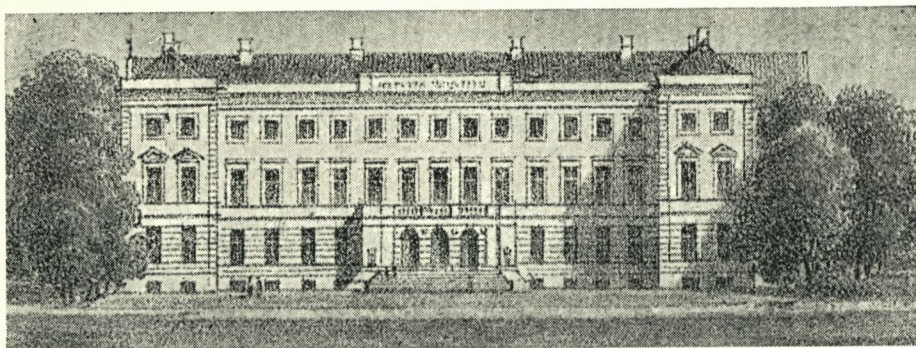
X.a.m.:

Sophus Schandorph. En Introduktion. («Sic», febr. 1965) 125

Nekrologer

Dødsfald: *Ove Nielsen Kindt* (s. '13), * 27. september 1895 – † 4. december 1969. Af E. V. J. (s. '13) – Fhv. bogholder *H. Chr. Schjærff* (06), * 20. juni 1890 – † 27. december 1969. Af P. Sch. 9

Dødsfald: Sparekassebogholder *Jens Madsen* (s. '19), * 19. maj 1900 – † 3. december 1969. Af Ellen Vibeke Jensen (s. '1913) og P. Sch. Direktør *Einar Cohr* (17), * 17. februar 1901 – † 23. januar 1970. Af P. Sch. – *Paul Theodor Neder-*

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLADET

FEBRUAR

56. ÅRGANG

NUMMER 2

Fra min Sorø Tid

I 1942 skrev Pastor Niels Juel Wamberg (1873-1944, s. 1892), søn af Pastor H. M. N. Wamberg, der var præst i Sorø 1884-93, en række fine minder fra sin Sorø Tid. Sor. Bl. bringer nu disse, der giver et billede af det gamle Sorøs kultur.

En dygtig lærer var han, især i Latin, også i tysk. Han kunne vise megen jovialitet, som da jeg i VI klasse (d.v.s. III G.) i »Wallensteins Lager« oversatte »halt doch das Maul« ved »Hold din beskidte kæft i«. Da lo han hjerteligt, og vi fik en munter time. Han var ikke taler, men det hændte dog, at han holdt en god tale. Så kunne det også ske, at akademisterne sagde til mig: »Hvad har din far fået for den tale?«, begribeligvis det rene vrøvl. Repræsentativ var han, og disciplin holdt han både mellem elever og lærere. Den eneste, som mig bekendt satte sig op imod ham, var overlærer *Ibsen*, der engang måtte indfinde sig på rektors kontor kl. 2 præcis for at gøre en undskyldning. *Ibsen* viste sig derefter aldrig senere på lærerværelset. Uanset stand og rang, og der var meget af begge dele mellem akademisternes forældre, kunne de »få deres søn til-

bage«, som han sagde, d.v.s., at drengen blev smidt ud af skolen.

Lærergalleriet, synes jeg, præsideredes af den smukke overlærer *Michael Rosing*, lærer i græsk og historie. Der stod en nimbus over ham, fordi han var digter, en rigtig digter, fornem og fin. Forleden aften blev såmænd en sang af ham sunget i radioen. Han var pirrelig og kunne let fare i flint. Da jeg var i V klasse (II G.), fik han en dag det frygtelige indfald at ville prygle hele klassen, og dog sagde lærerne jo De til os i de to ældste klasser. Afmægtig måtte han give op på halvvejen. Det var et nederlag, men vi tilgav ham det.

Betegnende var det, at *Rosing* intet øgenavn havde. Han boede i »Ingemanns hus« sammen med sin smukke kone, der uhyre sjældent viste sig uden for huset. Man sagde, at hun altid gjorde rent. Engang imellem besøgte vi ham i hans

studereværelse, hvor det berømte billede af hans store onkel, skuespiller *Michael Rosing*, hang. I alle de mange år dernede har jeg kun een gang set hans kone i et middagsselskab, det var hos amtmanden, hvor jeg var bedt med som stor dreng, for at der ikke skulle være 13 til bords, og hvor husets frue til min dånelse tog mig til bords for at være neutral over for de fornemme herrer. Helt ud mærkeligt.

Ellers var vel overlærer *Eugen Bonaparte Ibsen* den mest markante. Han var blevet ansat som 25-årig ved Akademiet og blev straks udnævnt til overlærer, en enestående karriere. Ibsen var opdraget ved enkedronning *Caroline Amalies* foranstaltning, og hans lighed med Frederik VII var så absolut, at den gav anledning til omtale. På Akademiet opholdt han sig kun i fysiksalen, hvor han indviede os i mange eksperimenter; særlig interesserede »Koenigs Grammfon« os, den med stanniol-valsens. Mest læste han dog aviser. Han var jo politiker, gamle *Albertis* modkandidat i Sorø, og når han læste sine blade, måtte vi passe os selv. Når det var varmt, lod han de store vinduer, hvor solen stod på, være lukket, og var det koldt, ja, frostvejr, lod han os sidde for åbne vinduer. En dag klagede jeg over, at jeg frøs, hvorpå han gav mig sin tunge kavaj på, den grå høje hat på hovedet og vanterne på hænderne, ja endogså hans sølvknappede stok i hånden. Da skete det katastrofale, at selve undervisningsinspektøren, professor *Clarentius Gertz*, fulgt af rektor, trådte ind i salen for at visitere. Hatten fik jeg af, men det mærkelige kostume kunne jeg ikke få af mig. Ibsen blev lidt nervøs og hørte os i sidste dags lektie, fordi vi ikke havde bestilt noget den dag. Da de høje herrer gik, blev Ibsen kaldt uden for klassen af rektor og fik en røffel. Det hørte vi gennem fløjdørene, og det bedrøvede os.

Eugen Bonaparte Ibsen sørgede for vor forankring i den gode konservatisme. Når han optrådte ved valgmøderne

over for gamle *Alberti*, der havde været Sorø-kredsens folketingsmand i ca. 40 år, stod han for mig som en myndig og skarp debattør. Byen havde kun ca. 1800 indbyggere, og det var landbefolkningen, der gav *Alberti* hans store stemmetal, thi byen var naturligvis konservativ til sin inderste marv, i den grad, at der bevislig kun var 4 venstremænd i byen, nemlig en redaktør af *Amtstidende*, en højskoleforstander og 2 købmænd. Det var forbudt os at hilse på dem. Skrækken for venstre var så stor, at min ellers mandige og myndige fader, der en dag gik en tur med mig på hovedgaden, trak mig over på det andet fortov, fordi vi ellers ville have mødt *Christen Berg*, selve høvdingen, der var på besøg i byen i anledning af et møde, og det til trods for, at han kendte ham personlig.

Man må erindre, at det var omkring den tid, da pastor *Henning Jensen* blev afskediget som præst, i virkeligheden fordi han var venstremænd. Inden den nye præst blev udnævnt, og inden *Henning Jensen* var fraflyttet sin præstegård i *Stenlille* ved Sorø, prædikede nabopræsterne på omgang i hans kirke. Min far har fortalt, at da det var hans tur, og fru *Henning Jensen* efter kirkegangen indbød ham til frokost, var hendes mand ikke til stede. Han spurgte, om hendes mand var på rejse. »Nej«, svarede fru, »men min mand ønsker ikke at bringe sine embedsbrødre i forlegenhed ved at være her, når de kommer, da han har fået at mærke, at de helst ikke ser ham.« Det skal siges til min fars ros, at han hurtigt bad fru om at hente sin mand, der så kom, og med hvem han nok har fået en forfriskende debat, der sikkert ikke har været af teologisk art. Men således var livet dengang. Det var i provisorietiden i 1886.

Jo, gennemkonservativ var byen, og meget fornem. Der holdtes mange herremiddage, både officielle og private. I mit eget hjem holdtes der to hvert år. En i anledning af »det særlige kirke-

syn«, hvor selve den berømte arkæolog, kammerherre *Worsaae* var til stede, men så var det også middagsselskaber, der kunne forslå. Jeg husker *Worsaae* sidde ved min smukke moders side. Han var åndfuld og næsten skøn at skue med det hvide storkorsbånd over brystet (han mindede om Michael Wiehe). Den anden middag blev afholdt ved provstevisitatsen. Så kom professor *Vilhelm Andersens* fader, provsten, dr. theol *F. V. Andersen* fra Ringsted. Selv festlig, rødmosset som en engelsk landadelsmand, galant og elskværdig. Ellers var de indbudte omtrent de samme. Amtmanden og postmesteren, rektor og Akademiets forvalter, den nervøse *Sarauw*, og den meget nærsynede borgmester *Muus*. Ved en sådan lejlighed havde min far indbudt en af skolekommissionens medlemmer, en købmand og kgl. agent, der jo var en rangsperson. Ved kaffen tog amtmanden fader til side og sagde: »Ja, kære pastor, han kan jo være meget flink, men det må De ikke gøre oftere!« *Tempora mutantur, nos et mutamur in illis!*

Denne skrækkelige, men kun tidsbestemte amtmand-indvending mod selskabets sammensætning bringer mig en lille oplevelse i hu. Da jeg under en forårsrengøring i min præstegård – mange, mange år var gået – søgte nogle dages ro for denne forfærdelighed på Jernbanehotellet i Sorø, aflagde jeg en visit hos amtmandens enke, den elskelige og fine kommerherreinde *Vedel*. Det må have været lige i begyndelsen af 1920'erne. Jeg husker, at den gamle dames socialistforskrækkelse var så stor, at hun betroede mig: »Jeg beder Gud om, at vi må beholde den dejlige venstregering.«

II.

I min første artikel fra Sorøtiden i firserne og begyndelsen af halvfemserne søgte jeg at skildre den lille, lærde by, som den var for mere end 50 år siden med dens »selskab« og ledende skole-

mænd. Her følger endnu nogle lærerportrætter.

Hvem husker ikke overlærer *Kjellerup*, der boede i »Molbechs Hus«, og som, ligesom Rektor, havde flere fine kostelever. Han var lærer i geografi, og han kunne interessere os for det fag, skønt *Løfflers Geografibog* var kedelig indtil det utålelige. *Kjellerup* havde været med på jordomsejling med »Galathea« (1845-47) og havde en stor etnografisk samling. Selv om vi ikke troede på alle hans historier, i alt fald ikke på den, der gik ud på, at han havde set 2 slanger, som åd hinanden, så kun halerne blev tilbage, eller den om høvdingen på Sandwichøerne, som han havde set tage en undersåt, der havde begået en mindre forseelse, ved hovedet og benene og brække hans rygrad over, så han begribeligvis døde, så interesse-rede *Kjellerup* os dog meget. Han holdt hvert år selskab for nogle af os disciple, og hver gang blev der bagt en stor æblekage hos konditor *Reinhart Christensen* på Torvet. Den smagte altid dejligt. Men da pigen engang tabte æblekagen i Klosterporten på vejen fra konditoren og samlede den op igen, hvad nogle af de indbudte havde haft det uheld at være vidne til, fik vi den aften æblekage serveret portionsvis. Ved et maskebal på Akademiet iførte han sig de fleste af sine eksotiske våben og klædninger og kunne ikke begribe, at vi allesammen kendte ham. Hans øgenavn var *Odderen* på grund af hans noget fladtrykte hoved, men selv sagde han, at det var en forkortelse af *Stærk-Odder*. (Fortsættes).

Soranerfrokosten

Torsdag den 4. februar 1971

Det var en (i hvert fald i tal) meget »indskrænket« forsamling – brisen var nu blevet til et lille vindpust – kun 12 (fra 1907 til 1943); men det blev et i mange måder udbytterigt møde. Var

Sor.-Bl.s ekstraordinært sene udsendelse skyld i den ringe tilslutning? Det må da være gået op for medlemmerne, at vi samles den første torsdag i hver måned.

Svend Clausen hilste de få gode børn velkommen. Når jeg undlod at komme forrige gang, var det, fordi min kone blev syg – I bedes undskyldte.

Ubegribeligt, at vi i øjeblikket har vinter i Danmark; alt er mildt og lyst.

(Alligevel brøler aviserne, så snart det fryser et par grader: Nu kommer kulden og vil blive her i nogen tid – vrøvl; men hvad gør man ikke for en vækkende forsideoverskrift? Red.).

Jeg husker fra min skoletid i Sorø nogle kraftige vintre, *hele søen* blev frigivet. og med jakken som sejl susede vi hen over den blanke flade – herligt. Lad os mindes vore vinterglæder i Sorø, tænke på vor skole og lade den leve.

Med det sædvanlige profetiske blik mod væggen, hvor Hauch-strofen findes ophængt, istemtes denne under Hebos kyndige akkompagnement.

Saxtorph havde fra sit raritetskabinet på Tøjhuset medbragt en medalje, der bar årstallene 1888–1913 og viste sig at være en jubilæumsmedalje for soldaterkorpset. (Mistænksom): Jeg lader medaljen cirkulere; katalognummeret er på, da jeg gerne vil have den igen. – Korpsets ånd lever videre i terrænsportstræningen.

Ordet Soldaterkorps virker på gamle soranere på lignende måde, som når den snurrige Sorø-poet C. F. Wadskiær tænkte på enevoldsmonarken Fr. V: Mit Blod et Opkog faar og pebler i min

Aare / og hver en Spiritus gør Oprør i mit Bryst.

En stor diskussion udspandt sig derfor.

Chr. Arnfast (s. '43) nærmest memorede for sig selv en monolog, som næppe nogen kunne høre. Jeg har ladet mig sige, at indholdet gik ud på, at man savnede lidt historie om de drenge, der på Sorø deltog i modstandsbevægelsen.

Kindt: Soldaterkorpset havde stor betydning for os; i det første år følte vi os ikke rigtig hjemme; dels havde vi ret dårlige sektionsførere, dels bar vi kun trægeværer. Senere slæbte vi med stolthed på de tunge geværer. Vi turede ud om søndagen med Lauritzen og O. B. Müller som ledere; årlig havde vi en stortur med overnatning på en gl. soraners gård. Jeg mindes korpset med stor veneration. Men tiden blev en anden, og korpset ophævedes.

Svend Clausen: O. B. Müller, den strålende leder af og det strålende midtpunkt i hans rekyllkorps, følte sig meget generet af musikken: Den forbandede musik – den har Vorherre skabt i sin vrede. Han manøvrerede altid med piben i munden. Korpset passer nu ikke mere, som tiden har udviklet sig.

Kindt mente, at der burde oprettes et korps, en forberedelse til hjemmeværnet.

Der burde være noget for de unge under en eller anden form, sagde *Ellen Vibeke Jensen*: Drengene har nu fri fra fredag eftermiddag til mandag morgen. De går omkring og ved ikke deres levende råd, hvad de skal foretage sig. Diskussionen sluttede med, at *Saxtorph* konstaterede, at det hele begyndte med et skoledrenge-kan-du-huske og udvik-

lede sig til en drøftelse angående principper for de unges beskæftigelse og udvikling.

Alt i alt: Vi var særdeles interesserede i de forskellige meningsudvekslinger og fik en fin dag ud af det.

Næste gang *torsdag den 4. marts kl. 12.15* venter vi en vrimmel af soranere.

P. Sch.

Min skoletid

Af Poul Schjærff

II.

Academia Sorana

Efter året i Fællesklassen, »rasse-året«, kom jeg efter sommerferien 1902 i I. (studerende) klasse, og i de følgende seks år vandrede jeg hver skoledag, vår og høst, sommer og vinter vejen fra mit hjem i »Axelhus«, ad hovedgaden, der dengang bar det forunderlige navn Realgaden, gennem Klosterporten og ad Klosteralléen op til Mallings skolehus.

Undervisningen begyndte kl. 8. Fra skoleåret 1902-03 indrettedes der efter ministeriel tilladelse flere og kortere undervisningstimer. Hver time omfattede 40 minutter, frikvarteret 10 minutter, fordelt med 5 formiddagstimer fra kl. 8 til kl. 12.10, og to eftermiddagstimer kl. 3 til kl. 4.30 (Årsskrift 1902: 101).

Denne delte skoletid var en ret kedelig foranstaltning; eftermiddagstimerne kunne være lidt træge såvel for os drenge som for lærerne.

På den anden side var det utroligt, hvad jeg nåede i tiden 12.10- kl. 3: Middagsmad, læsning af Københavnsavisen hos en venligsindet nabo, enten forberedelse af lektier til næste dag eller - oftest - intens læsning af morskabs-

bøger. Særlig indtryk gjorde dengang på mig Henryk Sienkiewicz' historiske roman *Quo vadis?* fra Neros tid med den blaserte Petronius, den skønne kongedatter Lygia og hendes beskytter, kraftkarlen Ursus - og Ingemanns gyser »Landsbybørnene«.

Dagen indledtes med »lovsang«; lidt før otte samledes vi i Lovsangssalen; der blev kommanderet »Træd til« - ikke »Træd an«, som var afskyeligt tysk og en pest for vor rektor. Altså trådte vi til, stillede klassevis op, så elevmassen dannede en spiralsnegl; i midten fandtes en oval plads for de lærere, der monne deltage i morgensangen. Dampende af tjenesteiver skrev den elskelige adjunkt *Wiese* (Chang) forsamlingen i mandtal. To elever holdt vagt ved døren, der åbnedes højtideligt for en indtrædende lærer, som skred frem lig en romersk triumfator.

Under ledelse - som regel - af vor frodige sanglærer *Emil Jæhnigen*, der med stor kraft trakterede sit instrument, istemte vi en af Lovsangsbogens salmer, en god måde at begynde dagen på. Nu til dags er morgensangen afskaffet ved flere skoler eller erstattet af en happening med sketches og moderne larmemusik. De fleste unge gi'r nemlig pokker i vore gamle sange, derunder fædrelandssange, hvad den lem-læstede sidste udgave af Højskolesangbogen afgiver et sørgeligt vidnesbyrd om (Om Lovsangsbogen og dens enorme betydning for mig har jeg skrevet en minderune i Sor.-Bl. 1963:21).

Om de første år må jeg sige, at jeg ikke altid befandt mig særlig godt: Grundene hertil var tre: Rødt hår (medfødt), matematik (påtvunget), mindre-

værdskomplekser (jeg syntes jeg var lille og grim og havde ingen far som de andre). Og afstanden mellem lærer og elev var dengang større end nu.

Det faldt mig vanskeligt ideligt at finde det morsomme i, at en flok kammerater dansede omkring én og råbte: »Ild på kvisten«.

Matematik havde jeg en medfødt mangel på forståelse af. Mange bitre øjeblikke har jeg tilbragt i spænding og nervøsitet; med bekymrede gazelleøjne, rettet mod læreren, afventende det øjeblik, hvor jeg blev kaldt op til tavlen for at score et tg. Jeg havde desværre ikke den evne som en af mine kammerater – at kunne besvime i det rette øjeblik.

Det var mig umuligt at se, som det hed i Julius Petersens lærebog: Heraf ses let! Og underligt forekom det mig, når det hed: Lad os tænke os opgaven løst (ja, gid den var det!). Overlærer Lauritzen var såmænd rar og overbærende. Engang skrev han dog følgende vidnesbyrd: Af og til lyse øjeblikke – hvad der i nogen grad tydede på et vist ukendskab til mit i øvrigt hæderlige standpunkt.

En januardag 1906, den 29., sad jeg og prøvede forgæves på at løse nogle opgaver (Sor.-Bl. 1953:55); vi havde en såkaldt halvårseksamen. Pludselig trinner en lærer ind: »Kong Christian IX er død«, meddelte han dystert. Monarkens dødelige afgang fyldte mig i den grad med sorg, at jeg umuligt kunne beskæftige mig med noget så inferiørt som matematik. Andre enkeltheder kunne anføres; den kære overlærer var skyld i, at jeg aldrig meldte mig til soldaterkorpset, hvis generalissimus

han var. Jeg kunne ikke tænke mig at skulle se ham også om søndagen!

Nå, der var jo også andet end matematik; alt det øvrige klarede jeg godt, og i det store og hele havde vi det rigtig hyggeligt.

I spisefrikvarteret kunne man på Stengangen købe wienerbrød (basser) af en gammel, noget snusket kone, kaldet Basse-Maren. Da hun havde færdedes hjemme hos os, mens vi boede i Hauchs gård, hvor min mor drev gæstgiverri, forærede hun af og til min bror og mig en basse, hvoraf nogle kammerater ondskabsfuldt sluttede, at hun var vores bedstemor, hvad der generede os noget.

Ofte gik vi (skolesøgende) i det store frikvarter en tur ud ad banevejen; årene igennem mødte vi den samme mand, der begav sig til stationen (han var fragtmand) – et tegn på den regelmæssighed og ensformighed, der prægede vor tilværelse.

I Akademihaven morede vi os over korpset af de adstadige havemænd, havegarden, kaldet cavalleria rusticana.

Lærerkollegiet bestod af tre grupper: De ældre, de midaldrende og de yngre. Den første gruppe rummede personer, som man nu til dags ville stemple som »originaler«, men som jeg hellere vil kalde særprægede personligheder.

Dengang var lærerne vist ikke så kontrollerede og nivellerede som i min lærertid og kunne derfor udvikle sig »fritvoksende« med individuelle ejendommeligheder, hvad der virkede forfriskende. (1919 indførtes ved skolerne en inspektion: En fagekspert kom snigende som en tyv om natten, anbragte sig i klassens baggrund og, bevæbnet med et skriveinstrument, nedfældende

sine mere eller mindre kritiske bemærkninger, til fryd for eleverne, til gene for læreren. Det fortælles (muligvis er det et sagn), at man i Rønne søgte at værges sig ved om morgenen at postere en lærer, der kastede et inkvisitorisk blik på de med Københavnsbåden ankomne, om der muligvis blandt dem skulle befinde sig mystiske personer, hvilket i så fald rapporteredes til skolen).

Færdedes man i Sorø-skovene, kunne man af og til møde en smuk hvidskægget mand med ildfulde øjne. Manden var *Michael Rosing*, der 1901 havde taget sin afsked. Han karakteriseres af Svend Leopold («Erindringer fra min Ungdom» 1928:102) således: »Michael Rosing, der var vor Romantiks sidste indtørrede Vinteræble nede i Sorø, hvor han som Overlærer ved Akademiet også havde Tid til at hengive sig til det, som Kritiken dengang kaldte for den »ideelle Flugt«. Rosing var digter og romantiker, dog ikke den sidste, men den næstsidste; den sidste er nemlig undertegnede, som dog forhåbentlig ikke kan honorere betegnelsen indtørret vinteræble. Romantiker er jeg, dels af natur, dels som en nødvendig modvægt til vor onde tid.

M. Rosing, der boede i Ingemanns hus, skrev en del fortællinger på vers og prosa; Svend Leopolds dom er for hård; i lyriske digte viser han fin og levende naturfølelse; og endnu synges hans kønne digt »Jeg har baaret Lærkens Vinge«; soransk udødelighed har han opnået ved kantaten til skolens trehundrede års fødselsdag den 31. maj 1886 («Kong Fredrik, glæd dig i din Grav«).

(fortsættes)

60 år

Bj. Bjørnstad – 1911–6. febr. 1971

Ved en forunderlig skæbnens ironi kom navnet på den, der troligt lykønsker os alle, ikke med på fødselsdagslisten for februar. Det skyldes en menneskelig fejl; dog *errare humanum est*.

Vi vil derfor gøre opmærksom på, hvilken god medarbejder vi har i Soransk Samfunds sekretær; siden 1952 har han beklædt denne stilling og afsendt en utrolig mængde lykønskninger for Sor. Samf. til soranere verden over. I 1936 blev han ansat som direktionssekretær i Gutenberghus, og samtidig læste han jura og tog eksamen 1950. Fra 1957 var han fuldmægtig hos landsretssagfører Erik Pontoppidan (s. '12), og 1962 nedsatte han sig som selvstændig advokat i København.

Vi ønsker ham mange gode år og takker ham meget for hans hidtidige arbejde.

Red.

Dødsfald

Postkontrollør HANS PETER DION
ALEXIUŠ HANSEN

* 9. juli 1895 – † 6. december 1970

H. P., som vi kaldte ham, var søn af stationsforstander J. C. Hansen i Agersted, nord for Limfjorden, og H. P. kom således langvejs fra, da han i 1907 blev optaget på Sorø Akademis Skole.

Her gik han hele skolen igennem, til han i 1914 blev student af den nyspr. linie.

I de første år havde han – som mange af os dengang – visse vanskeligheder med kammeraterne; det var ikke lutter

engle, der gik på skolen. Men han klarede de første skær på beundringsværdig måde i kraft af sit gode humør og sin store elskværdighed, og det varede ikke længe, før han blev en virkelig soraner, der fik mange venner.

Også lærerne syntes om ham, selv om der var enkelte, der ikke forstod ham; ja, i et enkelt fag – latin – var forholdet så dårligt, at H. P. undertiden var ved at opgive det hele.

Ikke desto mindre omtalte H. P. altid Sorø på smukkeste måde; han besøgte Sorø atter og atter, og i de sidste 7 år af sit liv var han medlem af Fraternitas Sorana.

Efter studentereksamen blev H. P. »postmand«, og det var han til sin afsked. Han gennemgik alle grader og endte som postkontrollør. Han kunne let være blevet postmester i provinsen; men det ønskede han ikke; han ville blive i Storkøbenhavn.

Undertegnede, der gik i klasse med H. P. i mellemskolen, var kontubernal med ham i II. og III g og har bevaret et nært venskab med ham gennem hele livet, vil gerne i taknemmelighed udtale:

H. P. var et godt menneske. Han var flittig, dygtig i sit arbejde, ærlig – en mand, man kunne stole på. Men han besad tillige den sindets varme – som måske nok var en smule i familie med charme, men som gik langt dybere; han besad et medfølelse sind. H. P. ønskede, at der ved hans begravelse skulle lyde ordene fra bjergprædikenen: Alt, hvad I vil, at menneskene skal gøre mod jer, skal I gøre mod dem«.

Jeg synes, H. P. i meget høj grad har levet i overensstemmelse med disse ord.

C. C. Andersen

HERLUF MEILSØE RAHBEK

in memoriam

* 19. oktober 1885 – † 6. februar 1971

Jeg mindes Herluf Rahbek som skoledrengen med de fine karakterer. Formentlig har han ikke skænket det en tanke, at han år efter år indtog duksepladsen i sin klasse – det blev for ham en selvfølge. Udgået fra et ingenlunde velstandshjem – men et hjem med åndelig rigdom, fik han forudsætningen for at blive det, som han var: embedsmanden af den fine gamle type. Der gives mennesker, som man ved første øjekast bjergtages af. Til denne type hørte han absolut ikke og ønskede det sikkert heller ikke. Han endte sin karriere som amtsforvalter i Svendborg, og det var i denne by – min fødeby – at vi ved et tilfældighedernes spil traf hinanden og med den fælles interesse for Sorø tiden blev nærmere knyttet sammen. Dertil kom hans interesse for gamle kirker – som jeg også kunne fuldt ud dele med ham. Det var i slutningen af den anden verdenskrig, at der i Svendborg rejste sig en stemning for at frilægge byens gamle Sct. Nicolai kirke – ved bombningen af svendborg amtstidendes bladhus var dette spørgsmål blevet aktuelt. Herluf Rahbek viste sig ved denne lejlighed at være en ivrig forkæmper for en fornuftig løsning af dette spørgsmål. At det ikke lykkedes, var ikke hans fejl. Da Herluf Rahbek kom på pension – bosatte han sig i Helsingør. Endnu en gang fik jeg ham at se – og det er blot nogle måneder siden. Selvom han mandede sig op, var det tydeligt at mærke, at man stod overfor en slagen mand. De sidste år var svære for ham og hans hustru, der var ham en uvurderlig støtte. Og nu er han gået bort.

Det tynder ud i den gamle skov – igen er et træ blæst omkuld – et træ tilsyne-

ladende uden betydning – men veddet var af ædleste sort.

Knud Jølver.

Herluf Rahbek, der gik på Sorø 1897–1903, blev cand. jur. 1910. Fra 1913 til 1938 var han ansat i skattedepartementet, hvor han avancerede til kontorchef. 1938–1955 var han amtsforvalter i Svendborg.

Direkte fra båndet XII

Samtale med direktør Jørgen Jensen
16. 9. 1965

Direktør cand. polit. Jørgen Jensen, medlem af Folketinget, du blev student i Sorø i 1933.

– Ja, som attenårig. Det var normalt dengang.

– Hvad var dine planer? Havde du faste planer?

– Ikke synderligt. Jeg er født i Korsør og gik i mellem- og realskole der. Men vi havde ikke noget gymnasium, og mine forældre, der på det tidspunkt var i en situation, hvor de to mindste, min søster og jeg havde visse muligheder for at »læse videre«, som man kaldte det – vi fik lov til det. Min far tog op til Raaschou-Nielsen og blev besnæret af ham til at sætte mig i gammelsproglig afdeling. Det passede vist min mor ganske godt, for hun havde ligesom mange andre mødre visse forestillinger om, at jeg skulle være præst.

– Men det blev du altså ikke!

– Jeg kan huske i foråret 1933, altså under depressionen, fangedes min interesse for mere sociale, politisk betone- de forhold, og derfor var jeg nogenlunde fast besluttet, da jeg blev student, at jeg ville læse statsvidenskab, og det har jeg ikke fortrudt. Nej, jeg syntes det var et meget morsomt studium, blandt andet fordi det er så bredt og omfattende. Man var frit stillet med alle mulige konstruktioner. Man kunne lave samfundet om – på papiret altså.

– Ja, det er jo desværre lettere end at gøre det i virkeligheden!

– Under krigen kom du ind i Direktoratet for Vareforsyning?

– Ja, lige før. Det var i den handelspolitiske afdeling, og så havde jeg en del med registrering af fremmed ejendom og den slags at gøre.

– Og bagefter kom du til Industrirådet?

– Ja, jeg blev lidt forsinket med mine studier. Jeg var blevet gift i begyndelsen af krigen og havde fået et barn. Men i tre-fireogfyrrer tog jeg mig voldsomt sammen og blev altså færdig. I det sidste semester kom jeg ind i Industrirådet i det erhvervsøkonomiske institut, og det fortsatte jeg med, da jeg var blevet færdig i 44.

– Hvilke områder beskæftiger du dig med i Industrirådet?

– Dels har jeg en halv snes år været redaktør af Tidsskrift for Industri, dels har jeg med almene spørgsmål at gøre, af økonomisk, politisk karakter. Jeg har meget få konkrete »sager«. Men det har jeg haft tidligere. Jeg var blandt andet tolder i flere år efter direktør Netterstrøm.

– Han var også gammel soraner.

– Ham tænker jeg tilbage på med megen taknemlighed og glæde.

– Han var hyggelig, og han var ikke kedelig!

– Iøvrigt har jeg været glad for at arbejde under de formænd, Industrirådet har haft.

– Og så er du kommet ind i Politik, medlem af Folketinget fra 1960.

– Ja. Jeg har interesseret mig for politik både ti og femten år før den tid. I 1957 blev jeg opstillet for første gang som folketingskandidat i Sorø amt. Vi var sideordnet fire kandidater. Det var meningen, at folketingsmand Ninn-Hansen skulle vælges, og det blev han naturligvis også. Men... jeg klarede mig da vist hæderligt. Jeg blev valgt i Holbækkredsens i 1960 og genvalgt i 1964.

– Så skal du vel snart være minister!

– Ja, det kommer jo an på ting, der ligger uden for min vilje. Men vi har

jo lige haft et valg i Norge, der giver visse forhåbninger.

- Hvornår får vi valg her?

- Vi vil gerne have det snarest muligt, men hvis jeg skal være helt ærlig, tror jeg ikke, vi får det.

- Tror du ikke, vi får det til foråret?

- Da skal vi have kommunevalg, og jeg skønner, at regeringen og mange med den vil være interesseret i at se, hvordan det går.

- Og det kan ikke tænkes, at der kommer en eller anden koalitionsregering i mellemtiden?

- Næppe. Men alt kan ske i politik!

(Sluttes)

Gamle Soranere og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende: kammerater, der har fødselsdag i marts:

4. Arkitekt *Gunnar Due Dalsgaard* (f. 1901), Svanemøllevvej 114, 2900 Hellerup.
7. Fru *Bente Skov*, f. *Madsen* (f. 1921), Scheidstrasse 4-8, APT 10, Frankfurt am Main, Vesttyskland.
9. *Carl Richard Jensen* (f. 1881); på Sorø 1893-97.
9. Redaktør, cand. jur. *Tage Christian- sen* (f. 1901), Vangeleddet 45, 2830 Virum.
12. Fru *Kirsten Fock*, f. *Guld* (f. 1921), Sundvej 8, 2900 Hellerup.
16. *Osvald Jørgensen* (f. 1891); på Sorø 1905-06.
16. Ingeniør *John E. Lütchen-Lehn* (f. 1896), P. O. Box 749. Port Isabel. Texas 78578, U.S.A.
16. Ekspeditionssekretær *Valdemar Skovgaard Begtorp* (f. 1921), Arendalsgade 2, 2100 Kbh. Ø.
17. Maskinmester *Erik Fencker* (f. 1911), Sindshvilevej 24, 2000 Kbhvn. F.
18. *Hans Andreas Marius Hansen* (f. 1876), på Sorø 1892-94.
22. Automobilforhandler, direktør *Ib*

Brask (f. 1911), Læssøegade 36, 5000 Odense.

29. Sproglærer *Ove Jensen* (f. 1896), Amagerfælledvej 18, 2300 Kbhvn. S.
30. *Johan Marius Thorvald Møller* (f. 1881); på Sorø 1895-97.
30. Orlogspræst, forstander *Henning Rørskou* (f. 1921), Asserbo, 3300 Frederiksværk.

*

Obs. Redaktionen af Soraner-Biografierne vil være meget taknemmelig, hvis nogen kan give oplysninger om ovenstående Carl Richard Jensen, Osvald Jørgensen, Hans Andreas Marius Hansen og Johan Marius Thorvald Møller. - Sendes til direktør, civilingeniør *A. Kann Rasmussen*, »Møllehøjgaard«, Gerlev 3640 Krogstrup.

*

Landsretssagfører *Hermod Lannung* (s. '14) har stiftet et fond på en million kroner: »Hermod Lannungs Fond til støtte for arbejdet for en styrkelse og videreudvikling af De forenede Nationer« - samtidig hermed har han besluttet at testamenterede de store københavnske museer en samling af malerier, gamle ægte tæpper og sølv, hvis værdi menes at være flere hundrede tusind kroner.

Fondet, der stiftedes på Hermod Lannungs 75 års dag den 9. november 1970, har til formål at støtte arbejdet for fred og international forståelse og nedrustning. Den nuværende tingenes tilstand, som præges af manglende international retsorden, skal man med støtte af fondet søge afløst af et internationalt rets-samfund. Dette skal ske gennem styrkelse og videreudvikling af FN til en verdensmyndighed med sådanne beføjelser og magtmidler, at den kan sikre freden ved at håndhæve international retsorden og i det hele sikre lov og ret og samvirke i verden.

Fondets formue består ved stiftelsen af en million kroner i aktier. Kapitalen skal forblive urørt, mens fondets årlige indtægt anvendes efter bestyrelsens be-

stemmelse, dog at mindst 10 procent af indtægten henlægges til kapitalforøgelse.

Hermod Lannung mistede sin kone 1938, og han har ingen børn. Gennem flid og mådehold har han i årenes løb arbejdet med den tanke at tilvejebringe midler til internationalt formål.

En smuk afslutning på hans overalt anerkendte arbejde i FN.

*

Universitetets rektor har tillagt mag. art. *Lars von der Lieth* (s. '58) et kandidatstipendium for et tidsrum af 1 år (1.-12.-1970).

*

Ny højesteretsdommer:

Landsdommer *Frants Thygesen* (s. '32), Viborg, bliver fra 1. april højesteretsdommer, når rettens præsident, Aage Lorenzen, på gr. af alder træder tilbage. Den 27. januar blev han udpeget til at prøvevotere i Højesteret. Frants Thygesen har været generalsekretær for Sydslesvigsk Forening, Flensborg, 1945-56; 1956 blev han kst. dommer ved Vestre Landsret i Viborg og kgl. udnevnt til dommer sammesteds 1958.

Både i Flensborg og Viborg vil man savne ham; men de, der kender ham har ikke været i tvivl om, at han efterhånden ville nå til tops. Hans begavelse, hans sikre jugement, hans ubestridelige dygtighed og først og sidst hans fine og stærke personlighed, alt dette berettiger ham til hans nye embede.

*

Jan Hadjopoulos (r. '42) er fundet i god behold. Under udarbejdelsen af Soraner-Biografierne blev der fra redaktionens side gjort hæderlige (men ikke tilstrækkelige) anstrengelser for at finde Hadjopoulos, og først nu modtager vi (Erik Sanders) et brev fra ham. Han driver agenturvirksomhed i Lausanne, og til almindelig orientering tjener, at hans adresse er Case postale 490, CH-1001 Lausanne, Svejts.

For folk, der vil møde ham i Lausanne, nævnes blot for en ordens skyld, at han står i stadens telefonbog.

*

For nylig oprettedes et familie-aktieselskab, hvis indtægtskilde er dyrestemmer. Det er *A/S Carl Weismann* (r. '22), hvis formål er at »eje, administrere og udnytte ornitologen Carl Weismann's præstationer«.

Der er udsendt en ny plade med de syngende hunde; den sælges bl. a. for at skaffe penge til Weismann's virkelige arbejde: Forsøg på med akustiske midler at skræmme fugle bort fra de steder, hvor de er til gene for mennesker.

Disse steder er bl. a. brødfabrikker, der hærages af gråspurve, kirsebærplantager, hvor måger kommer for tæt på.

Det er allerede lykkedes Weismann at skræmme mågerne bort fra fisketorvet i København. Ved et tryk på en knap udsender et højttaleranlæg nogle for mågerne rædselsvækkende mågedødsskrig. 85 pct. af fuglede lader sig skræmme heraf.

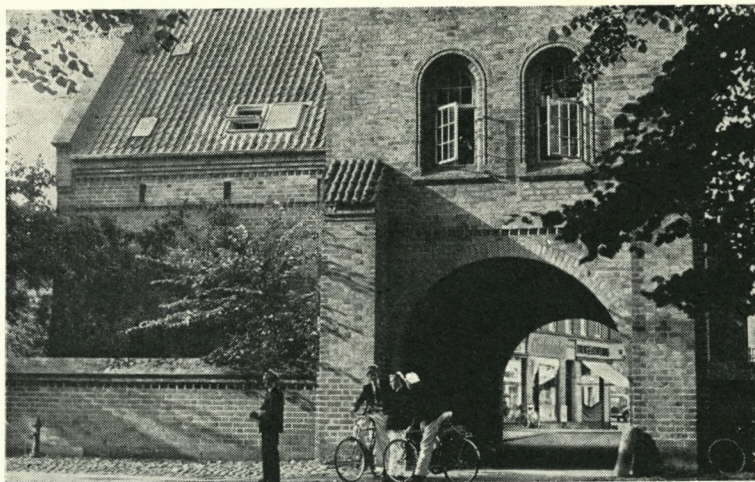
Også lyden af en »fjendes« stemme har i visse tilfælde vist sig at være virkningsfuld. Blot ikke over for stæren. Når den f. eks. hører en ugle tude, kommer den til for at skælde ud. Men Weismann arbejder videre på at finde et akustisk fugleskræmsel, som også kan få stærene til at gyse (»Politiken«, 19. januar 1971).

*

Saxtorph om kalkmalerier:

Som tidligere meddelt (Sor.-Bl. 1970: 134) afholder Sorø Menighedshus i vinterens løb en foredragsrække af oplysende-kulturel karakter.

Den 26. januar talte museumsinspektør, mag. art. Niels Saxtorph (s. '40) om kirker og kalkmalerier. Med intens indlevelse og en god portion lune orienterede Saxtorph tilhørerne om omegnens kirker. For nogle blev det en glædelig genkendelse, for andre en tilskyndelse

Parti fra
Sorø Akademi

til at gøre sig bekendt med disse interessante gudshuse og kalkmalerier.

Særlig vægt lagde foredragsholderen på gennemgangen af Hvide-slægtens kunst, bl. a. i Alsted og Flakkebjerg kirker.

*

Skole-håndbold:

Den 27. januar noterede Sorø Akademi's skolehold i håndbold tre sejre i Gymnasieskole-turneringen, hvor Køge var modstander. I C-rækken vandt sorøerne 13-6, i B-rækken blev det 15-11 til Sorø, og Sorø Akademi's A-hold vandt 14-11. De tre sejre betyder, at Sorø Akademi nu fører turneringen med 20 points, Køge har 10 på andenpladsen, Stenhus er nr. 3 med 8 points, og Herlufsholm ligger i bunden med kun 2 points.

*

»Gammelsoraner løbet«

Søndag d. 21. marts afholdes det årlige orienteringsløb mellem skolen og »de gamle«. Deltagerne møder omklædt i Baldur-salen kl. 8.30. Der vil være mulighed for omklædning og bad i omklædningsrummet ved gymnastiksalen.

Der medbringes om muligt: BEMI, kompas, papir, blyant og lineal.

Efter løbet er deltagerne inviteret til spisning på skolen.

Tilmelding til løbet samt oplysning om du ønsker at deltage i spisningen på skolen, meddeles senest d. 13. marts til:

Ole Halken,
Østbanegade 23, 4. th.
2100 København Ø
Tlf. TRia 6573

Adresseændringer bedes meddelt til
SORANSK SAMFUND: Kassereren
Civilingeniør S. Kamman
Tobaksvejen 10
2860 Søborg
Tlf. (01) 69 11 44
Postgiro 1710

SORANERBLADET: Redaktion
Lektor P. Schjærff (ansvarshavende)
Højagervej 67
2960 Rungsted Kyst
Tlf. (01) 86 38 32

SORANERBLADET: Ekspedition
Direktør N. E. Løgstrup
Bygmarken 8
3520 Farum
Tlf. (01) 95 33 11

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri

- gaard* (s. '14), * 23. juni 1895 – † 23. januar 1970. Med 1 portræt. Af J. Juul Sørensen 21
- Dødsfald: Civilingeniør *F. C. Harboe* (98), * 15. november 1880 – † 14. marts 1969. Af P. Sch. – Tandlæge *Arne Thuesen* (s. '40), * 1. juli 1922 – † 28. august 1969. Af P. Sch. – *Jens Madsen* er død. Af Ole W. 36
- Dødsfald: *Børge Herfelt* (s. '34), * 17. februar 1916 – † 8. januar 1969. – Distriktschef *J. M. Nellemann* (r. '19), * 6. juni 1902 – † 23. maj 1969. – Major *Gustav Agersted* (r. '19), * 27. januar 1903 – † 12. oktober 1969. – *Frithjof Bay* (r. '25), * 1. oktober 1907 – † 8. december 1969. Af P. Sch. – Kontorchef *Kai Christensen* (r. '19), * 2. marts 1902 – † december 1969. – *Esben Christensen* (m. '17), * 4. august 1902 – † januar 1970. – Godsejer *Theodor Suhr* (r. '12), * 31. januar 1895 – † 10. februar 1970. Af P. Sch. – *Manfred W. Hammerich* (m. '26), * 3. april 1910 – † 19. marts 1970. Af P. Sch. .. 51
- Dødsfald: Boghandler *Hans Nielsen* (s. '13), * 18. september 1894 – † 16. april 1970. – *Agnes Vibeke von Osten Hackhe* (s. '13), * 13. februar 1894 – † 8. april 1970. Af Otto Mackeprang. – *Vagn Beyer Clausen* (s. '22), * 2. maj 1904 – † 12. april 1970. Af A. Kann Rasmussen. – Højesteretssagfører *Mogens Hesselberg Møller* (s. '23), * 11. marts 1905 – † 22. april 1970. Af Liebs 68
- Dødsfald: Fru *Ingeborg Rørth*, f. *Rahbek* (s. '10), * 20. november 1887 – † 19. juni 1970. – Grosserer *Gustav Foersom* (03), * 22. august 1887 – † 29. juni 1970. – *Helge Sick* (r. '14), * 25. februar 1898 – † 1. juli 1970. – Fru *Louise Neuhaus*, * 25. marts 1881 – † 19. juli 1970. Af P. Sch. – Kontorchef, cand. jur. *Aage Christiansen* (s. '28), * 27. marts 1910 – † 23. juli 1970. – Direktør, civilingeniør *Torkil Obel-Jørgensen* (s. '14), * 2. marts 1896 – † 24. juli 1970. – *Anne Marie Laurrup-Larsen* (r. '13), * 6. august 1897 – † 31. juli 1970. Af P. Sch. – Fhv. forpagter *Poul Dahlin Lisborg* (r. '06), * 13. november 1889 – † 11. august 1970. Af Einar Lisborg og red. – *Morten Opstrup* (s. '41) er død. * 4. januar 1923 – † 18. august 1970. Af Ove Berg 120
- Dødsfald: Farmer *Harald Kisbye* (r. '10), * 7. august 1893 – † 10. juli 1970. – Overarkivar, dr. phil. *Henry Bruun* (s. '21), * 17. december 1903 – † 1. september 1970. – *Poul Andreas Eide* (s. '42), * 31. marts 1923 – † 5. september 1970. Af Marcus Pedersen. – Fhv. blikkenslagermester *Axel Olsen* (06), * 28. december 1891 – † 23. september 1970. Af P. Sch. 130
- Dødsfald: Fhv. kontorchef *Carl Rasmussen* (IV. '1900), * 11. marts 1884 – † 30. september 1970. – Pastor emer. *C. E. T. Engsig-Karup* (s. '05), * 16. december 1886 – † 2. november 1970. Af Poul Schjærff 148
- Dødsfald: *Stig Axelsen Drejer* (s. '26), * 19. oktober 1907 – † 11. september 1970. – Dommer *Thorchild Sanders* (s. '33), * 14. maj 1915 – † 8. november 1970. Af A. Kann Rasmussen. – Højesteretssagfører *Mogens Krog-Meyer* (s. '38), * 13. juni 1920 – † 10. november 1970. – *Carl Skjold* (s. '17), * 20. januar 1898 – † 11. november 1970. Af E. F. – Ingeniør *Svend Fleuron* (19), * 19. marts 1901 – † 14. november 1970 160

Foreningsanliggender

Regnskaber 1969	30
Generalforsamling 30. april. Dagsorden	34
Soransk Samfunds generalforsamling den 30. april 1970 (Referat). Af <i>Poul Schjærff</i> med bistand af <i>Kai Hørby</i>	61
Soranerbiografier 1901-1960	99
Årsfesten på Sorø Akademis Skole 17. oktober. Program	119
Legater	145
Et trut i dommedagsbasunen eller glimt fra årsfesten på Sorø Akademi, 17. okt. 1970. Af <i>POP</i> . Med kort bemærkning af <i>Arthur Arnholtz</i>	146
Soraner-Biografier 1901-1960. Anmeldelse af <i>L. Balslev</i>	163
Soraner-Bladet. Af <i>Den gamle redacteur</i>	168
Det var dengang. Af <i>Elbs 6, 61</i> , (Befrielsen) 76 (Raaschou-Nielsen), 128, 167 (Raaschou-Nielsen. Med 1 portræt)	
Soranerfrokosten. Af <i>P. Sch. 4</i> , af <i>N. Sz. 17</i> , af <i>P. Sch. 28, 44, 78</i> , af <i>clam. 79</i> , af <i>P. Sch. 93, I-II, 112, 127, 143, 155</i>	

Mindre meddelelser

Soranerblade søges. Af <i>Erik Sanders</i>	6
Sigurd Langberg - lidt supplement. Med 1 billede	8
Orienteringsløb 5. april. Af <i>Ole Halken</i>	24, 63
Et læserbrev og et svar. I. Af <i>Steen Juul Møller</i> , s. '66. - stud. med. II. af <i>Poul Schjærff</i>	35
Læserbreve. I. Af <i>Helle Algreen Ussing</i> , s. '56, civilingeniør m. m. II. Af <i>Bodil Wille Møller</i> (s. '66). III. Af <i>Lars Skov Andersen</i> (s. '64). Medlem af Nat-Geo. rådet ..	46
Fraternitas Soranas 34. stævne. Mols 26.-28. maj 1970. Program. Med 1 vignet	54
Fra Sorø Akademis Skole - Vand-	

Side

bal - Forårskoncert - Gymnastik	66
International Orgel Festival i Sorø Kirke	77, 102, 120
Soraner-criket, maj 1970, juni-juli 1970, august-september 1970. Af <i>stn. 64, 77, 92, 129</i>	
Fraternitas Sorana's 34. stævne (Referat af stævnet). Af <i>C. Bakmann Christensen</i>	80
Læserbrev. Af <i>Peter Oluf Brøndsted</i>	83
Sorøegnens gamle stednavne. Af <i>Poul Lorenzen</i>	84
Translokation af Dimission på Sorø Akademis skole 1970. (Efter den lokale presse ved <i>red.</i>)	99
Sorø Akademis skoles årsskrift 1969-70. Af <i>P. Sch.</i>	101
50-års studenterjubilæum, årgang 1920. Gruppebillede	105
Tre gruppebilleder: Cricketklubben »Soranerne«. - De gamle soraneres hold. - Skolens hold	116-117
25-års studenterjubilæum, årgang 1945. Gruppebillede	135
Lidt om den stærke, men gode Poul Dahlin Lisborg (r. '06). Ved hans broder <i>E. Lisborg</i> (s. '12)	136
Sorø-gymnasiaster på udflugt	152
Jul i Sorø 1970. Anmeldelse af <i>P. Sch.</i>	162
Ak, hvor anderledes! Af <i>Erik Sanders</i> , s. '1941	164
Gamle soranere og soranske noter: 10, 23, 38 (Med 1 billede), 55, 71, 87, 103, 124, 132, 149 (Med 1 billede), 164 (Med 1 portræt).	

Rettelser (kun de vigtigste)

S. 9, spalte 1, lin. 5 f.n.: 28, læs 29.
S. 39, spalte 2, lin. 5 f.o.: Hansen, læs Hanson.
S. 81, spalte 1, lin. 18 f.n.: Levnedbreve, læs Levnedsbreve.
S. 124, spalte 1 under 17. oktober: Johs. Poulsen - hedder nu: Johs. Krager.
S. 139, spalte 2 lin. 3 f.n.: konkretiseret, læs konkretiseret.
S. 163, spalte 2. lin. 4 f.o.: eler, læs eller.

Højlund & Løgstrup

KONSULENTER
FOR VIRKSOMHEDSLEDERE

Organisation - Markedsføring

Økonomi

Bygmarken 8, 3520 Farum

Telefon (01) 95 33 11

Soraner-biografier 1901—60

Udsendelsen af de bestilte eksemplarer af enkelt hæfter og det samlede værk er nu afsluttet.

Biografierne kan, efter skriftlig bestilling og så længe oplag haves, købes hos kassereren til følgende priser excl. porto og emballage pr. efterkrav:

1901—60 alle 7 hæfter *indbundet i et bind* kr. 150,—. Et eller flere *uindbundne hæfter* af årgangene henholdsvis 1901—10, 1911—20, 1921—30, 1931—40, 1941—50, 1951—60 samt familieoversigten kr. 25,— pr. hæfte.

Soransk Samfund

kassereren
civilingeniør S. Kamman
Tobaksvejen 10
2860 Søborg